"Dok su trojica ljudi putovala, kiša ih stjera u pećinu koja se nalaziše u jednom brdu, pa se s brda strovali stijena i zarobi ih unutra. Jedni drugima rekoše..."

Abdullah b. Omer, radijallahu anhu, pripovijedao je sljedeće Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: ”Dok su trojica ljudi putovala, kiša ih stjera u pećinu koja se nalaziše u jednom brdu, pa se s brda strovali stijena i zarobi ih unutra. Jedni drugima rekoše: ’Vidite imate li dobrih djela koja ste uradili Allaha radi, pa Ga zamolite pozivajući se na njih, nadati se da će Allah ukloniti stijenu!’ Prvi zamoli: ’Allahu, imao sam stare roditelje, suprugu i malehnu djecu. Bio sam pastir, i kad bih vratio stoku s ispaše, pomuzao bih je i mlijekom prvo napojio roditelje prije djece. Međutim, jednog dana na putu se isrpiječilo drvo, pa sam se vratio tek poslije akšama i zatekao roditelje na spavanju. Kao obično, pomuzao sam stoku i donio mlijeko te stao kod njihovih glava, mrzeći da ih probudim, a preziruć i to da mlijeko prvo dam svojoj djeci. Djeca su jaukala od gladi kod mojih nogu, i tako je trajalo sve do zore. Allahu, ako sam to uradio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu malo, da možemo vidjeti nebo!’ I Allah pomjeri stijenu malo, toliko da su mogli vidjeti nebo. Drugi zamoli rekavši: ’Allahu, imao sam amidžišnu, volio sam je najviše kako čovjek može voljeti ženu. Tražio sam da mi se dopusti, i pristala je pod uvjetom da joj platim stotinu zlatnika. Napatio sam se dok nisam zaradio stotinu zlatnika i donio sam joj ih. Kad sam zauzeo položaj među njenim nogama, ona me upozori: ’Robe Allahov, boj se Allaha, nemoj me bespravno razdjevičiti!’ I ja sam se tad sustegnuo od nje. Allahu, ako sam to učinio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu još da možemo izaći!’ I Allah pomjeri stijenu još malo. Treći zamoli: ’Allahu, imao sam najamnike koji su mi radili za mjeru riže. I tako je jedan od njih, pošto je završio posao, rekao: ’Isplati mi zarađeni iznos!’, te sam pred njega stavio mjeru riže koju je zaradio, ali je on nije htio uzeti, pa sam je dalje unapređivao sve dok se njegov imetak nije nagomilao da je imao krdo krava i vlastite pastire. Opet mi je došao i upozorio me: ’Boj se Allaha, nemoj mi uskratiti moje pravo!’ Rekoh mu: ’Uzmi ono krdo krava i pastire!’ ’Boj se Allaha, nemoj me ismijavati!’, reče mi, a ja mu na to rekoh: ’Ne ismijavam te, preuzmi krdo i pastire’, i on ih je preuzeo. Allahu, ako sam to uradio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu dokraja!’ I Allah je pomjeri dokraja te oni odoše dalje.”

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Trojica ljudi pošli su na put i našli se u velikoj neprilici, pa su shvatili da je jedini izlaz iz te situacije u tome da se približe i umile Allahu svojim dobrim djelima. Jedan se pozvao na to da je imao stare i iznemogle roditelje, a imao je ovce koje je ujutro vodio na ispašu a navečer bi se vraćao. Potom bi muzao ovce te bi prvo davao svojim starim roditeljima, a zatim ostaloj čeljadi i robovima. Rekao je da se jednog dana kući kasno vratio i zatekao roditelje da spavaju. Razmišljao je da li da nahrani porodicu prije roditelja ili da čeka zoru, kada će se njegovi roditelji probuditi. Odlučio je da sačeka, i kada su se u zoru probudili i popili svoj dio

mlijeka, napojio je i ostale članove svoje porodice. Zatim je rekao: "Allahu, ako sam to uradio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu malo, izbavi nas iz ove nevolje!" Stijena se malo odmaknula, ali ne toliko da bi mogli izaći. Drugi se umilio Gospodaru time što se sustegnuo od bluda. Naime, spomenuo je da je imao jednu bližnju rodicu koju je izuzetno volio, kao što se žena voli, pa je poželio biti s njom, odnosno htio je da sa njom počini zinaluk, da nas Allah sačuva toga, ali ona je to odbila. Zatim ju je zadesila neimaština i nevolja, pa je zbog svog teškog položaja bila primorana da se njemu preda i udovolji njegovom zahtjevu. Ovaj njen postupak nije šerijatski opravdan i dozvoljen, međutim, tako se deslio. Kada mu je došla, on joj zbog njenog pristanka dade 120 zlatnika. I kada joj se približio kao što se čovjek približava ženi, ona izreče golemo upozorenje: "Boj se Allaha, nemoj me bespravno razdjevičiti!" Odmah se od nje odmakao, iako mu i je bila veoma draga. To je učinio iz straha od Allaha Uzvišenog; osim toga, poklonio joj je zlatnike koje joj je dao. Zatim je rekao: "Allahu, ako sam to uradio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu malo, izbavi nas iz ove nevolje!" Stijena se i ovog puta malo pomjerila, ali još uvijek nedovoljno da bi mogli izaći. Treći se čovjek umilo Allahu ispunjavanjem emaneta, iskrenošću i pravednošću u poslu, te je spomenuo da je imao najamnike i svima je odmah davao plaću, osim jednom čovjeku koji je otišao prije nego što je primio nadoknadu za svoj rad. On je tu njegovu plaću uložio u trgovinu i unaprijedio, pa se taj imetak umnožio i od njega su nastale deve, krave, bravčad, robovi i druge vrijedne stvari. Kad se taj radnik pojavio nakon nekog vremena, rekao mu je: "Isplati mi zarađeni iznos!" On mu je tada rekao: "Uzmi ono krdo krava i pastire!" "Boj se Allaha, nemoj me ismijavati!", ovaj reče. "Ne ismijavam te, preuzmi krdo i pastire", reče taj. I on ih je preuzeo. Zatim je, učeći dovu, taj čovjeke rekao: "Allahu, ako sam to uradio Tvoga lica radi, pomjeri stijenu dokraja!" I Allah je pomjeri dokraja. Gospodar ih je izbavio zbog dobrih djela koja su iskreno, radi Njega, uradili.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10417